

ятна причина. Когато Сабинянитѣ слѣдъ воюванieto се споразумѣе съ Римлянитѣ, тогазъ станалъ единъ договоръ относительно женитѣ, за да не слугувать въ нищо на мъжнетѣ си съ исключение на *Таласията*. Впрочемъ, отъ туй врѣме останалъ обичайтъ, по свадѣнтѣ, щото роднинитѣ, или сватоветѣ, и въобще другитѣ присѣдствуващи когато играеле, да пѣятъ Таласиевата пѣсенъ; за свидѣтелство че жената не влизала у кѣщи на мъжа си за никоя друга работа, освѣнъ за Таласията. Тѣй щото и до днесъ останалъ обичайтъ за невестата самоволно да не прѣмине прагътъ на кѣщата, догдѣто свекоро да я земи на рѣцѣтъ си и да я занесе у кѣщи; понеже и горѣказанитѣ моми самоволно не влезле у кѣщи, а съ насилство ги въведе. Нѣкои историци приказватъ, че и отдѣлването на косата на невестата съ стрѣлата на копие, ужъ било единъ символъ, че първата свадба станала съ еражение и воювание. За тѣзи пѣща Плутархъ приказва въ книгата си наречена *Причинитѣ*. *) Впрочемъ, дързновенното събитие познато подъ име *Грабнование* на *Сабинянки* станало на осъмнадесетий день на тогавашнийтъ мѣсецъ нареченъ Сектилий, който съотвѣтствува съ Августъ, и въ който празнувале Консалитѣ.

§ 16. Мнозина обаче, отъ Сабинянитѣ биле и ратници, а селата имъ биле безъ стени; защото като прѣселенци отъ Лакедемонцитѣ естествено притязавале единъ

*) Тѣзи книга и до днесъ се намира, която се издала отъ него съ титлата Главни списания.